

Pieter de Jong 1943 – 2011

Koene Vegter

Als we met pensioen zijn gaan we minstens een dag in de week aan vogels besteden zeiden we tegen elkaar toen we jaren negentig allebei nog op de Willem van den Bergh werkten. Gelukkig is Pieter de Jong ook ruim daarvoor al actief geweest voor de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk, waar hij al in 1973, ruim voor mij, lid van werd.

Na zijn vroege dood in mei van dit jaar wil ik zijn bijdrage aan de vereniging graag in herinnering roepen.

Waddenexcursies

Hoe het bij Pieter begon weet ik niet - waarschijnlijk eerder dan ik als vogelliefhebber opgestaan - maar in elk geval kwamen wij elkaar buiten het werk in relatie tot de vereniging het eerst tegen op de jaarlijkse waddenexcursies begin jaren negentig.

In die tijd georganiseerd door Rien Sluijs waarbij elk jaar toch wel een bus vol met zo'n vijftig leden hieraan deelnam. Toen Rien hier eind jaren negentig mee wilde stoppen en er een ongewenste breuk in een langjarige traditie leek te ontstaan, besloten vier fans dan maar gezamenlijk de organisatie op zich te nemen: Jaap Deelder, George Hageman, Koene Vegter en Pieter de Jong.

Van 2001 tot en met 2010 is dit met veel enthousiasme gedaan; de groep werd kleiner maar plezier in en waardering voor dit jaarlijkse natuurweekend bleven bestaan. Samen met George was Pieter vooral verantwoordelijk voor de afwisseling door steeds weer een nieuw eiland uit te kiezen, waaronder oude bekenden als Ameland en Texel.

Hij ontpopte zich als een voortreffelijk gastheer die op charmante wijze iedereen op zijn gemak wist te stellen en die als dat nodig was ook moeiteloos als een cabareteske quizmaster kon fungeren.

Zelf was hij nogal weg van Terschelling, waar je je 's avonds laat nog over duistere wegen naar een plaatselijke kroeg kon begeven om je daar tussen veel bier en veel lijven aan de zang

van Hessel over te geven. Of het daar mee te maken had weet ik niet, maar op een onweersnacht werd ik in een stikdonkere Wierschuur op datzelfde eiland eens gewekt door de stem van Pieter die enigszins stuurloos rondscharrelend almaar Dieuwert, Dieuwert riep.

Zijn echtgenote kwam helaas niet opdagen maar met enige drang was hij wel weer naar zijn slaapplek te begeleiden.

September 2010 was onze laatste gezamenlijk georganiseerde excursie naar Vlieland waar Pieter op het laatste moment voor moest afzeggen omdat de kwaadaardige ziekte waaraan hij niet zo heel veel later zou overlijden zich net geopenbaard had.

September 2011 hoop ik onder de nieuwe vlag van Ruurd Eisenga weer eens naar de Wierschuur op Terschelling af te reizen waar ik zeker aan hem zal denken.

Educatieve-werkgroep

Na zijn pensionering meldde Pieter zich vier jaar geleden ook aan als lid van de educatieve werkgroep.

Hij had vooral veel plezier in het werken met kinderen bij de diverse excursies en het jaarlijkse herfstnatuurspel in het Leeuwenhorstbos. Als de lange boswachter met de verrekijker begeleidde hij met veel geduld en aanmoediging geblinddoekte kinderen over de hindernisbaan.

Broedvogelinventarisatie

Een nieuwe activiteit was ook het inventariseren van broedvogels in de Waterleidingduinen.

Na een voorbereidende cursus op het gebied van inventariseren en vogelgeluiden kreeg hij samen met Jaap Eisenga en Koene Vegter als kavel het Wolfsveld in de AWD toegewezen. Vanaf 2009 gingen wij daar gedrieën in alle vroegte aan de slag, eerst nog onder de supervisie van Jan Jacobs maar later geheel op eigen kracht.

Ik raakte in het begin nogal eens de weg kwijt maar Pieter had de plattegrond van ons gebied al snel ingetekend met pijlen waar speciale routes of uitzichtpunten lagen en waar

bijzondere herkenningspunten waren. Het Wolfsveld bleek een mooi gevarieerd en geaccidenteerd terrein waar wij al in het allereerste begin vanuit onze in de luwte van het duin gelegen koffiehoeke een paartje Blauwborst konden bewonderen.

De topdrie van vogels in ons gebied – Fitis, Nachtegaal en Grasmus – hadden wij snel onder de knie, maar sommige vogels waren moeilijker te lokaliseren of op geluid te determineren. Pieter wist zich hierin als expert op het ontmaskeren van het geluid van de Braamsluiper te ontpoppen. Het afgelopen jaar was het voor Pieter al niet meer mogelijk met Jaap en mij mee de duinen en dellen van het Wolfsveld in te gaan. Wel konden wij nog

vrijwel elke keer bij hem thuis in Noordwijkerhout verslag komen uitbrengen van wat wij allemaal gezien en meegemaakt hadden.

Hij had hier vooral in het begin nog veel belangstelling voor, had zijn verrekijker voor zich op tafel liggen en meldde ons wat hij wel niet allemaal zag vanuit zijn werkkamer in de grote groene tuin, zoals bijvoorbeeld Kepen en Sijzen.

Zo hadden wij ook deze laatste periode van zijn leven nog het gevoel gezamenlijk op te trekken in onze gemeenschappelijke hobby. Missen zullen wij hem erg.

*George Hageman, Pieter de Jong, Koene Vegter en Jaap Deelder keren tevreden huiswaarts
Vlieland - september 2006*